

Ecsédi Orsolya

Hézag

kockás abrosznál ülünk előttünk pohár
beszélgetünk én és a hézag hajnalig
mi van veled kérdem ő nagyokat hallgat
pohara tele az enyémben már alig
máskor csak úgy összefutunk a hézaggal
intek de észre sem veszi és megy tovább
őszintén nem tudom miért siet annyira
sose árulja el a hézag az okát
éjszaka mint régen ülünk a teraszon
kipróbálni fellátunk-e még az úrig
de legjobban moziba járni szeretek
vele mert amíg megy a film fel se tűnik
hogy az összes popcornot magam zabáltam fel
van hogy a Deákon várom a hézagot
nem tudom hol akadt el talán a dugó
egy mail per évből nem derül ki és ha ott
nem jár mondjuk a busz órákba is telhet
ha megcsörgetem ő azonnal lemerül
helló hézag mondom megint nem válaszol
talán arra céloz hogy menjek egyedül
mégis mihez kezdjek veled hézag mondd meg
hogyan érted azt hogy ideiglenes halál
kevés hogy mindenszentekkor gyertyát gyújtsak
sok hogy ne szakadjon el a vezérfonál
egy hézaghoz jártam ebben a házban is
ide meg egy másik hézaggal szerdánként
úgy hasadtak ki hogy a helyük még látszik
lomtalanítom a múzeummá vált ént
üres tereimhez hozzánőtt az anyag
mint a sebet körömmel kell lekaparnom
szakadozok én is átfúj rajtam a szél
kergeti a zacskókat a Dunaparton
viszont az idő másik elágazásán
ez a hely nem üldöz nem küld el nem dobál
a tér sem szakadt meg nyolcszázezer helyen
kockás abrosznál ülünk előttünk pohár